

Кіфоренко О.В.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ: РЕЗУЛЬТАТИ ДЛЯ ОБГОВОРЕННЯ

Глобалізаційні процеси у розвитку економіки, проблеми навколишнього середовища, технологічні та інформаційні виклики та необхідність подолання кризових явищ у багатьох сферах життєдіяльності суспільства зумовлюють необхідність розробки нових та вдосконалення наявних інструментів і механізмів розвитку регіонів. Кожна держава приділяє особливу увагу вдосконаленню управління сталим регіональним розвитком. Ефективне публічне управління є важливою складовою частиною успішного розвитку не лише окремого регіону, але й усієї країни загалом. Плідна співпраця між державним, приватним і громадським секторами усередині регіону та така ж співпраця між регіонами та державною владою є запорукою економічно та політично сильної держави.

Прикладом партнерства між державним, приватним і громадським секторами є Агенції регіонального розвитку. Ефективність функціонування органів публічного управління на регіональному рівні запропоновано визначати через їх практичний вплив на економічний розвиток кожного окремого регіону, а саме на обсяг валового регіонального продукту. Метою дослідження є доведення двох гіпотез про позитивний вплив АРР на економічний розвиток регіонів та негативний вплив відсутності АРР на вказаний розвиток. У статті проаналізовано обсяг ВРП по регіонах України за 2015 та 2019 роки та його зміни з поправкою на наявність/відсутність АРР у кожному регіоні України. Дослідження буде продовжене після появи даних щодо обсягу ВРП за наступні після 2019 роки на офіційній Інтернет-сторінці Державної служби статистики України, щоб мати змогу зробити висновки на основі більшого обсягу даних.

Це дослідження буде корисним для політиків та урядовців як державного, так і регіонального рівнів, науковців, котрі займаються всіма сферами управління та функціонування регіонів зокрема та держави загалом, а також представникам бізнес-структур та некомерційних організацій.

Ключові слова: публічне управління, регіон, Агенція регіонального розвитку, валовий регіональний продукт, ефективність управління.

Постановка проблеми. Поглиблення процесів глобалізації економіки, загострення проблем довкілля, технологічний та інформаційний вибухи, а також подолання кризових явищ у суспільстві зумовлюють необхідність розробки нових інструментів і механізмів становлення та розвитку регіонів. Необхідність удосконалення управління соціально-економічними процесами в регіоні нині зумовлена, з одного боку, загостренням

світової конкуренції територій щодо залучення і збереження різноманітних ресурсів, а з іншого – підвищенням ролі територій щодо свого соціально-економічного становища. Тому, власне, стратегічним напрямом інституційних перетворень в Україні є трансформація наявної системи публічної влади та регіонального управління, зокрема, з метою її наближення до стандартів європейських країн [3]. Держава покликана сприяти

підтримці економічної, соціальної та політичної стабільності в кожному регіоні, забезпеченню їх ефективної взаємодії, поєднанню конкретних підходів до вирішення проблем окремих регіонів у єдності із загальними принципами функціонування ринку на всій території [11]. Ефективне управління розвитком регіонів, що належить до пріоритетних завдань державного управління, потребує належного організаційно-правового забезпечення. Адже з набуттям незалежності Україна отримала у спадок низку суттєвих протиріч у взаєминах держави з регіонами на всіх рівнях управління [13]. Беручи до уваги все згадане вище, важливість ефективного публічного управління на регіональному рівні не викликає сумнівів та потребує ретельного вивчення. Удосконалення інституційного та нормативно-правового механізмів вказаного управління є важливим завданням науковців, державних управлінців та інших суб'єктів управлінського процесу для успішного функціонування публічного управління країною загалом та покращення рівня розвитку кожного окремого регіону зокрема.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Ефективне функціонування держави та стабільний розвиток громадянського суспільства можливі лише за умови узгодження інтересів територіальних громад, їх об'єднань, населення регіонів, з одного боку, та загальнодержавних інтересів – з іншого. Встановлення динамічної рівноваги інтересів є запорукою розвитку, а здебільшого самого існування держави та суспільства [8]. Регіональний розвиток та процес його ефективного здійснення лежать в основі прогресивного поступу будь-якого суспільства. Для того щоб у державі забезпечувалося зростання показників соціального та економічного розвитку, необхідно, щоб ці перетворення здійснювалися як на загальнодержавному, так і на регіональному рівнях [5].

Загальну концепцію публічного управління та його засади висвітлювали у своїх працях Н. Арабаджійські, О.В. Марухленко, Б.Б. Мельниченко, Ю.О. Легеза, Г.Б. Сабурова, Р.Ю. Олійник, В.О. Саламатов, М.І. Мас-

ляк, І.Л. Бородін, К.Л. Бугайчук, О.Л. Дурман, О.А. Задихайло, Л.М. Івашова, М.Ф. Івашов, І.М. Квеляшвілі, С.О. Шевченко, О.В. Сукманова, О.В. Aleksandrov та ін.

Реалізацію публічного управління на регіональному рівні розглядали такі науковці, як: І.М. Безена, В.В. Сиченко, С.О. Рибкіна, В.М. Вакуленко, М.К. Орлатий, В.С. Куйбіда, Т.М. Безверхнюк, С.О. Біла, О.І. Васильєва, І.Ф. Гнибіденко, О.С. Ігнатенко, О.Ю. Лебединська, С.В. Сьомін, В.П. Удовиченко, О.В. Берданова, І.В. Валентюк, Н.В. Васильєва, Н.М. Гринчук, Ю.Ф. Дехтяренко, І.О. Дегтярьова, А.П. Лелеченко, Л.П. Піддубна, Н.А. Сич, В.В. Юзефович та ін.

Незважаючи на доволі велику кількість науковців та праць з різних аспектів публічного управління і регіонального розвитку та управління ним, у вказаній галузі знань наявні прогалини як теоретичного, так і практичного характеру, котрі потрібно заповнити для кращого розуміння теми дослідження та її практичного застосування.

Постановка завдання. Метою цього дослідження є проведення аналізу наявних даних, за результатами котрого зробити висновок про доведення/недоведення таких двох гіпотез. Першою гіпотезою цього дослідження є така – існування та успішне функціонування Агенцій регіонального розвитку сприяє кращому функціонуванню публічного управління на регіональному рівні, а тому підвищує рівень економічного розвитку регіонів. Другою гіпотезою є така, котра «витікає» з першої, а саме відсутність указаних Агенцій має негативний вплив на економічний розвиток регіону.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах можливості соціально-економічного розвитку країни залежать від розвитку її окремих територій, а при цьому виникає низка проблем та завдань, зокрема, забезпечення регіонального розвитку та підвищення ефективності регіонального управління. Досягнення високого рівня ефективності та результативності в регіональному управлінні має

ґрунтуватися на застосуванні ефективних механізмів державного управління регіональним розвитком на засадах європейських стандартів [12]. Таким чином, головною метою регіонального управління вважається забезпечення комплексного розвитку регіонів з метою підвищення ступеня задоволення соціально-економічних потреб їхнього населення. А отже, публічне управління на регіональному рівні доречно розглядати як діяльність органів публічної влади відповідного рівня територіальної організації влади, що здійснюється із широким залученням недержавних інституцій і спрямована на реалізацію повноважень, визначених Конституцією, національним законодавством, рішеннями регіональних органів представницької влади, з надання адміністративних послуг, забезпечення підтримки і розвитку соціальної і комунальної інфраструктури, підтримки національної і екологічної безпеки, виконання інших норм права, що регулюють та регламентують суспільні відносини на підвідомчій території [14].

У продовження цього дослідження необхідно зазначити, що ефективно публічне управління на регіональному рівні забезпечується оптимальним співфункціонуванням нормативно-правового та інституційного складників. І якщо на державному рівні все більш-менш зрозуміло і структуровано, то на регіональному рівні такої ясності не спостерігаємо. Для прикладу візьмемо Агенції регіонального розвитку (далі – АРР), котрі є неприбутковими організаціями, що діють на засадах партнерства між державним, приватним і громадським секторами, керуються принципами демократії, політичного плюралізму, верховенства права, дотримання міжнародних норм і стандартів у сприянні регіональному розвитку, забезпечують тісну взаємодію з органами державної влади, місцевим і регіональним самоврядуванням, політичними та громадськими структурами, координують свою діяльність і рух фінансових ресурсів у процесі реалізації проєктів регіонального розвитку, узгоджених з органами державної та місцевої влади,

органами місцевого самоврядування, зберігаючи при цьому автономію у прийнятті рішень [2]. З одного боку, ніби корисна річ, адже головна мета діяльності агенції – ефективна реалізація державної регіональної політики [9]. Це в теорії, а що ж у реальності? Але спочатку трішки історії. Для регіонів України можливість створення агенцій з’явилася в 2015 році, коли Верховною Радою України був ухвалений Закон України «Про засади державної регіональної політики» [4]. Наступним кроком стало схвалення 11 лютого 2016 року Кабінетом Міністрів України Типового положення про Агенцію регіонального розвитку, що остаточно врегулювало законодавче поле для створення та діяльності агенції [9]. Що ж до динаміки створення вказаних агенцій, то за ситуацією на 2019 рік у 22 регіонах прийнято рішення про створення агенцій, 18 агенцій уже працюють або перебувають у процесі формування. Агенції регіонального розвитку *de facto* відсутні у Сумській, Херсонській, Миколаївській, Львівській, Харківській та Одеській областях. У Сумській, Харківській, Херсонській та Одеській областях в 2016–2018 рр. були прийняті відповідні рішення ОДА та облрад, а в Львівській області рішення ОДА щодо утворення агенції. Проте до цього часу (до 2019 року – *авт.*) Агенції регіонального розвитку в цих областях не розпочали діяльність [9]. Таким чином, бачимо, що мета створення згаданих регіональних інституцій благородна, та і поле для діяльності досить-таки широке, але з 2015 по 2019 рік включно у шести областях вказані Агенції так і не розпочали свою діяльність. Можливо, справа у функціях Агенцій, котрі є занадто складними для виконання? До функцій Агенцій регіонального розвитку належать такі як:

- стратегічне планування та моніторинг розвитку регіонів;
- розробка, реалізація та моніторинг проєктів регіонального розвитку;
- надання послуг, спрямованих на розвиток регіону;
- всестороння підтримка бізнесу [9].

Перелік функцій, поданих вище, не є аж таким довгим та і самі функції не відзначаються надзвичайною складністю і містять у собі величезну кількість можливостей для ініціативних та креативних рішень на благо кожного окремого регіону та країни загалом. У продовження дослідження подивимося, яким чином ситуація із кількістю Агенцій змінилася станом на 2021 рік. За інформацією Міністерства розвитку громад та територій України, у 21 регіоні АРР зареєстровані, у 16 регіонах АРР утворені відповідно до законодавства – засновниками є відповідні облради та облдержадміністрації. Докладніше: у січні–вересні 2021 року вказані Агенції у Волинській та Дніпропетровській областях не здійснювали свою діяльність. У Донецькій та Львівській областях Агенції регіонального розвитку перебувають у стані припинення діяльності згідно з чинним законодавством. Що ж до Миколаївської, Сумської та Харківської області, то у них згадані Агенції так і не були створені. Серед головних перешкод на шляху успішної діяльності вказаних Агенцій слід зазначити відсутність гарантованого мінімального рівня забезпеченості агенцій фінансовими ресурсами, укомплектованості кадрами, які пройшли відповідну фахову підготовку, участі ключових стейкхолдерів регіонального розвитку в управлінні та діяльності АРР [10].

Ефективне публічне управління є важливою складовою частиною успішного розвитку не лише окремого регіону, але й усієї країни загалом. Проте досить складно визначити, наскільки ефективно працює та чи інша інституція чи наскільки ефективні рішення приймають посадовці. Є багато спроб це зробити, але методи оцінки або занадто складні та об'ємні, або не досить точні. Існування та успішне функціонування Агенцій регіонального розвитку сприяє кращому функціонуванню публічного управління на регіональному рівні, а тому підвищує рівень економічного та соціального розвитку регіонів, що і є гіпотезою цього дослідження. У цій статті пропонується дослідити, як практично впливає

наявність/відсутність указаних Агенцій на економічний розвиток регіонів України. Для цього розглянемо такий показник економічного розвитку регіонів, як валовий регіональний продукт (далі – ВРП). Відповідно до визначення Державної служби статистики України «валовий регіональний продукт (В.1*gr) – це інтегрований показник економічного розвитку регіонів України, який характеризує результат виробничої діяльності резидентів у межах економічної території регіону і вимірюється сукупною вартістю товарів та послуг, виготовлених ними для кінцевого використання» [6]. Такий показник, на думку автора, найкраще характеризуватиме, чи має практичний вплив наявність/функціонування Агенцій на рівень економічного розвитку регіонів України і якщо має, то наскільки сильний. Позаяк відправною точкою для створення вказаних Агенцій став 2015 рік, пропонується для аналізу рівня валового регіонального продукту спочатку взяти саме дані 2015 року, представлені на рисунку 1.

Дані на рисунку 1 відсортовані за зменшенням значення обсягу валового регіонального продукту. Спосіб візуального представлення даних на рисунку, поданому вище, допомагає краще побачити рівень економічного розвитку регіонів нашої країни та особливо різницю у вказаному розвитку між регіонами. Перші три місця за обсягом валового регіонального продукту у 2015 році посідають м. Київ, Дніпропетровська та Харківська області відповідно. Крім того, потрібно зазначити, що п'ять регіонів перетнули позначку у 10 млрд грн щодо обсягу ВРП у 2015 році, а саме м. Київ, Дніпропетровська, Харківська, Донецька та Київська області. До областей із найменшим обсягом ВРП у вказаному році відносимо Чернівецьку, Луганську та Тернопільську відповідно. Таким чином, ми бачимо відправну ситуацію з обсягом ВРП у році, коли було дано початок створення АРР. Повертаючись до динаміки створення АРР, окресленої раніше у цій статті, проаналізуємо обсяг ВРП у 2019 році, візуалізований на рисунку 2.

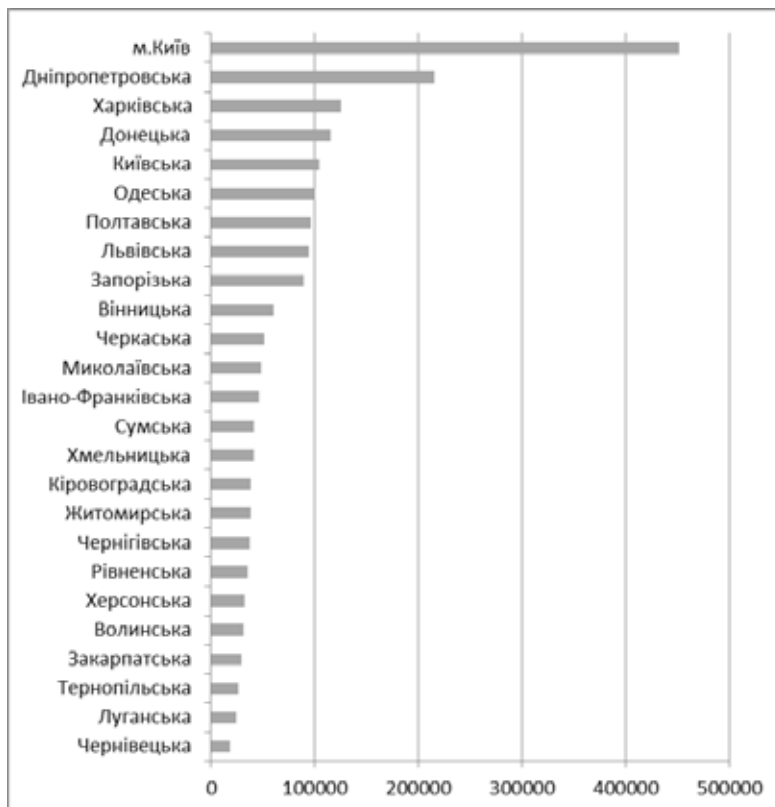

Рис. 1. Валовий регіональний продукт у 2015 році за регіонами України, млн грн
 Джерело: власні напрацювання автора на основі даних [7].

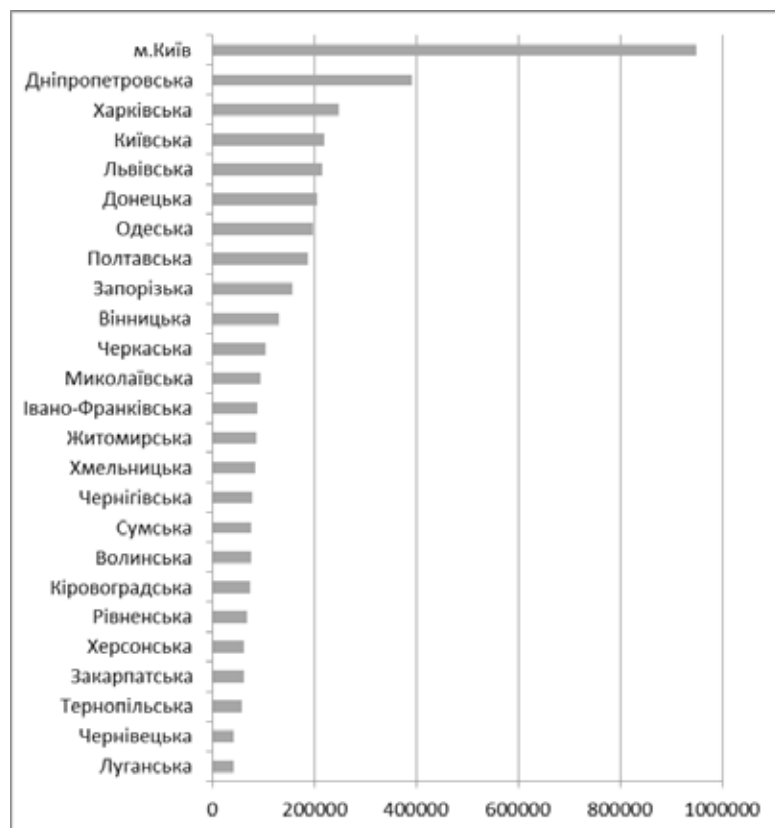

Рис. 2. Валовий регіональний продукт у 2019 році за регіонами України, млн грн
 Джерело: власні напрацювання автора на основі даних [7].

Дані, представлені на рисунку 2, структуровані у спосіб, подібний до рисунку 1. Переглянувши візуальне представлення даних обсягу ВРП у 2019 році, можемо стверджувати, що трійка областей, котрі мають найбільший обсяг ВРП у 2019 році, не відрізняється від таких у 2015 ні за переліком, ні за послідовністю. Але надалі список дещо змінився: якщо у 2015 році на четвертому місці була Донецька область, то у 2019 році ця область опустилася на шосте місце. Київська ж область, котра у 2015 році посідала п'яте місце, у 2019 піднялася на одну сходинку вгору. Суттєво покращила свою позицію Львівська область, яка із восьмого місця у 2015 році піднялася на п'яте місце у 2019 році. Ще однією зміною щодо обсягу ВРП у 2019 році порівняно із 2015 є збільшення переліку областей, котрі перетнули межу у 10 млрд грн обсягу ВРП. У 2019 році такими областями були (у порядку зменшення) м. Київ, Дніпропетровська, Харківська, Київська, Львівська, Донецька, Одеська, Полтавська, Запорізька, Вінницька та Черкаська області. Таке подовження списку областей із обсягом ВРП, більшим ніж 10 млрд грн, вселяє оптимізм, але не забуваймо, що обсяг ВРП подано у національній грошовій одиниці без поправки на інфляцію. Розглянемо детальніше рисунок 2 з поправкою на інформацію щодо створених/діючих/відсутніх АРР за інформацією станом на 2019 рік, поданою вище. Прослідкуємо, яким чином змінилося місце кожної із областей, у котрих станом на 2019 рік так і не були створені АРР, у списку регіонів України щодо обсягу їхнього ВРП. Сумська область посіла 17-те місце у 2019 році проти 14-го місця у 2015. Херсонська область посіла 21-е місце у 2019 році, погіршивши своє становище на одну позицію порівняно з 2015 роком. Миколаївська область не змінювала традицій, займаючи як у 2019, так і в 2015 роках 12-е місце. Львівська область, як уже зазначалося вище, на три позиції покращила своє місце у 2019 році порівняно із 2015 роком. Харківська область не змінила своїх позицій у 2019 році, підтверджуючи своє місце у трійці лідерів щодо обсягу ВРП, порівняно із 2015

роком. Одеська область також погіршила своє становище на одну позицію у 2019 році порівняно із 2015 роком, посівши у 2019 році 7-е місце. Проаналізувавши зміну ВРП у регіонах, де фактично АРР не функціонують, та, щоб мати якнайповнішу картину наявної ситуації, дані ВРП по всіх регіонах за 2015 та 2019 роки зі змінами представлено у таблиці 1 із використанням методу візуалізації.

Візуальне представлення даних у таблиці 1 спонукає зробити такі висновки, а саме: із шести регіонів, у котрих не функціонують АРР, три – погіршили свої позиції (50%), два – не змінили їх (33%), а один регіон (17%) піднявся на три позиції щодо обсягу ВРП у 2019 році порівняно з 2015. Що ж до 19 регіонів із функціонуючими АРР, то серед них ситуація така: п'ять із них погіршили свої позиції (26%), дев'ять посідають те ж місце у списку (47%) і п'ять регіонів (26%) покращили свої позиції щодо обсягу ВРП у 2019 році порівняно із 2015. У статті також представлено інформацію щодо кількості наявних/діючих АРР станом на 2021 рік, але, на жаль, офіційних даних щодо обсягу ВРП за 2020 рік ще немає на Інтернет-сторінці Державної служби статистики України, а тому ми не можемо прослідкувати далі наявність чи відсутність впливу АРР на обсяг ВРП по регіонах. Саме це, власне, і вказує на необхідність подальших досліджень у такій сфері, щоб зробити висновки на основі детальнішого аналізу більшого обсягу даних.

Висновки. Кожна держава приділяє особливу увагу вдосконаленню управління сталим регіональним розвитком. Це пояснюється тим, що поява внутрішніх негативних тенденцій національного соціально-економічного розвитку здебільшого спричинена проблемами регіонального характеру [1]. Адже ефективне функціонування держави та стабільний розвиток громадянського суспільства можливі лише за умови узгодження інтересів територіальних громад, їх об'єднань, населення регіонів, з одного боку, та загальнодержавних інтересів – з іншого [8]. Прикладом такого партнерства

Зведена таблиця з даними обсягу валового регіонального продукту по регіонах України за 2015 і 2019 рр., його змінами та наявністю/відсутністю агенцій регіонального розвитку

Область	Місце за обсягом ВРП у 2015 р	Місце за обсягом ВРП у 2019 р	Відношення даних 2019 до 2015, (+,-)	АРР станом на 2019 р
Вінницька	10	10	-	функціонує
Волинська	21	18	▲3	функціонує
Дніпропетровська	2	2	-	функціонує
Донецька	4	6	▼2	функціонує
Житомирська	17	14	▲3	функціонує
Закарпатська	22	22	-	функціонує
Запорізька	9	9	-	функціонує
Івано-Франківська	13	13	-	функціонує
Київська	5	4	▲1	функціонує
Кіровоградська	16	19	▼3	функціонує
Луганська	24	25	▼1	функціонує
Львівська	8	5	▲3	не функціонує
Миколаївська	12	12	-	не функціонує
Одеська	6	7	▼1	не функціонує
Полтавська	7	8	▼1	функціонує
Рівненська	19	20	▼1	функціонує
Сумська	14	17	▼3	не функціонує
Тернопільська	23	23	-	функціонує
Харківська	3	3	-	не функціонує
Херсонська	20	21	▼1	не функціонує
Хмельницька	15	15	-	функціонує
Черкаська	11	11	-	функціонує
Чернівецька	25	24	▲1	функціонує
Чернігівська	18	16	▲2	функціонує
м.Київ	1	1	-	функціонує

Джерело: власні напрацювання автора на основі даних [7].

між державним, приватним і громадським секторами є Агенції регіонального розвитку, котрі покликані забезпечувати тісну взаємодію з органами державної влади, місцевим і регіональним самоврядуванням, політичними та громадськими структурами. Для регіонів України можливість створення агенцій з'явилася в 2015 році після ухвалення Верховною Радою України Закону України «Про засади державної регіональної політики». Але, незважаючи на благородну мету та величезну кількість можливостей для ініціативних та креативних рішень на благо кожного окремого регіону та країни загалом, станом на вересень 2021 року вказані Агенції у Волинській та Дніпропетровській областях не здійснювали свою діяльність.

У Донецькій та Львівській областях Агенції регіонального розвитку перебувають у стані припинення діяльності згідно з чинним законодавством. Що ж до Миколаївської, Сумської та Харківської областей, то у них згадані Агенції так і не були створені.

Ефективне публічне управління є важливою складовою частиною успішного розвитку не лише окремого регіону, але й усієї країни загалом. Проте досить складно визначити, наскільки ефективно працює та чи інша інституція. Ефективність функціонування органів публічного управління на регіональному рівні запропоновано визначати через їх практичний вплив на економічний розвиток кожного окремого регіону, а саме на обсяг

валового регіонального продукту. Позаяк відправною точкою для створення вказаних Агенцій став 2015 рік, а дані щодо функціонування вказаних Агенцій наявні за 2019 рік, тому у статті проаналізовано обсяг ВРП по регіонах України за вказані роки. Відповідно до аналізу представлених даних серед регіонів, у котрих не функціонують АРР, 50% з них – погіршили свої позиції, 33% – не змінили їх, а 17% – піднялися на три позиції щодо обсягу ВРП у 2019 році порівняно з 2015. Вказані дані доводять другу гіпотезу щодо негативного впливу відсутності АРР на економічний розвиток регіону, хоча варто відзначити, що цей вплив не є переважаючим (на 17 в.п. більше проти відсутності впливу та на 33 в.п. більше проти позитивного впливу). Що ж до першої гіпотези, то за результатами аналізу її не доведено (це не означає, що ми її автоматично спростовуємо, адже за законами статистики недоведення гіпотези не веде до її автоматичного спростування). Результати аналізу щодо першої гіпотези такі: серед регіонів із функціонуючими АРР 26% із них погіршили свої позиції, 47% посідають те ж місце у списку і 26% покращили свої позиції щодо обсягу ВРП у 2019 році порівняно із 2015. У статті подано також дані щодо наявності/

функціонування Агенцій станом на вересень 2021 року, але офіційних даних щодо обсягу ВРП за цей період на офіційних Інтернет-ресурсах Держкомстату доки що не опубліковано. Власне, цей факт і є мотивацією до продовження такого дослідження, щоб мати змогу зробити висновки на основі більшого обсягу даних. Це дослідження буде корисним для політиків та урядовців як державного, так і регіонального рівнів, науковців, котрі займаються всіма сферами управління та функціонування регіонів зокрема та держави загалом, а також представникам бізнес-структур та некомерційних організацій.

Отже, ефективне публічне управління на регіональному рівні – це не лише особиста справа управлінців кожного окремого регіону, але насамперед життєва необхідність усіх і кожного у ці складні часи. Адже навіть високорозвинений регіон сам по собі не може протистояти викликам сьогодення. Плідна співпраця між державним, приватним і громадським секторами усередині регіону та така ж співпраця між регіонами та державною владою є запорукою економічно та політично сильної держави, здатної не тільки відстояти свої інтереси, але і стати сильним геополітичним та гео економічним гравцем на світовому полі.

Список літератури:

1. Базавлук Н., Рагімов Ф. Механізми державного управління сталим розвитком регіонів у контексті принципів належного врядування. 2018. URL: [http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2018/2018_02\(37\)/11.pdf](http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2018/2018_02(37)/11.pdf).
2. Бородіна О.М., Плотнікова Л.І. Стратегічні домінанти регіонального адміністрування у сучасних умовах. 2019. URL: <http://customs-admin.umsf.in.ua/archive/2019/2/19.pdf>.
3. Вакулєнко В.М. та ін. Основи регіонального управління в Україні. 2012. URL: <https://ktpu.kpi.ua/wp-content/uploads/2014/02/Osnovi-regionalnogo-upravlinnya-v-Ukrayini-2012.pdf>.
4. Верховна Рада України. Закон України «Про засади державної регіональної політики». 2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/156-19#Text>.
5. Войтик О. Особливості державного управління регіональним розвитком: теоретичні аспекти. 2017. URL: [http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2017/2017_01\(32\)/5.pdf](http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2017/2017_01(32)/5.pdf).
6. Державна служба статистики України. Методологічні положення розрахунку валового регіонального продукту. 2018. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/metod_polog/metod_doc/2018/284/mp_roz_VRP.pdf.
7. Державна служба статистики України. 2021. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
8. Зінченко Г.К. Організація публічного управління на регіональному рівні: європейський досвід для України. 2017. URL: <http://biblio.umsf.dp.ua/jspui/bitstream/123456789/2966/1/28.pdf>.

9. Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства. Платні послуги агенцій регіонального розвитку. 2019. URL: <https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2019/03/Posibnik-ARR.pdf>.

10. Міністерство розвитку громад та територій України. Звіт про результати діяльності Агенцій регіонального розвитку у січні–вересні 2021 року. URL: <https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2021/11/zvit-pro-rezultaty-diyalnosti-agenczij-regionalnogo-rozvytku-u-sichni-veresni-2021-roku.pdf>.

11. Проскура В. Особливості ефективного управління регіональним розвитком. 2015. URL: <file:///C:/Users/komp/AppData/Local/Temp/84516-%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-255716-1-10-20171229.pdf>.

12. Сиченко В.В., Мареніченко В.В. Державне управління регіональним розвитком на засадах європейських стандартів. 2019. URL: <file:///C:/Users/komp/AppData/Local/Temp/138-Article%20Text-101-1-10-20190801.pdf>.

13. Ткачук Л.М., Калугаряну Т.К. Організаційно-правові аспекти державного управління регіональним розвитком. 2012. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=1664>.

14. Тютюнник І.В. Модернізація публічного управління на регіональному рівні як об'єкт наукового аналізу. 2015. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/19_2015/23.pdf.

Kiforenko O.V. PUBLIC ADMINISTRATION ON THE REGIONAL LEVEL: THE RESULTS TO BE DISCUSSED

Globalization processes in the economic development, environmental problems, technological and information challenges and the need to overcome crises in many spheres of society functioning necessitate the development of new and improvement of the existing tools and mechanisms for regional development. Every state pays a special attention to the improvement of the management for the sustainable regional development. Effective public administration is an important component for the successful development not only of a single region, but of the country as a whole. Fruitful cooperation between the public, private and public sectors within the region, as well as the cooperation between the regions and the state governing bodies of power, is the key to an economically and politically strong state.

An example of a partnership between public, private and public sectors is the Regional Development Agencies. It is proposed to determine the efficiency of public administration bodies at the regional level through their practical impact on the economic development of every single region, namely on the volume of the gross regional product. The aim of the study is to prove two hypotheses about the positive impact of RDA on the economic development of regions and the negative impact of the lack of RDA on the said development. The volume of GRP by regions of Ukraine for 2015 and 2019 and its changes, adjusted for the presence / absence of RDA in each region of Ukraine were analyzed in the article.

The research will be continued after the data on GRP for the years following 2019 are available on the official website of the State Statistics Service of Ukraine to be able to draw conclusions based on a greater amount of data.

This research will be useful for politicians and government officials at both state and regional levels, scientists involved in all the areas of governance and functioning of regions in particular and the state as a whole, as well as for representatives of business structures and non-profit organizations.

Key words: public administration, region, regional development agency, gross regional product, management efficiency.